

[Alfred Jensen.]

Jeg har allerede — i lighed med en tidligere ordfører for vort parti — tilkendegivet, at vi var tilhængere af, at denne lovgivning blev revideret og forbedret, og jeg må udtale vor tilfredshed med, at der gennem de ændringer, der er foreslået i lovforslaget, skabes mulighed for, at det bliver sælgeren og ikke køberen, der fremtidig kommer til at betale grundstigningsskylden. Men derfra og til at udbryde i høje jubelråb over, at nu er fremtidig al grundspekulation forhindret, at nu er der sikret fald i jordpriserne, og at nu er der sikret det rette udbud af jord til boligbyggeri m. v., er der et langt spring. Jeg gjorde opmærksom på, da det lovforslag, der nu behandles, var — har vi lov til at sige — til første behandling i forrige rigsdagssamling, at det forekom os, at der stadig er en mulighed for spekulanter. Jeg fremhævede dengang, at de to fradrag, der hjemles i lovforslagets § 5 — til lovens § 4 —, giver en sådan mulighed, og at disse fradrag er urimelige. For det første finder vi, at fradraget for konjunkturstigningen ikke er berettiget, da denne stigning jo faktisk er udtryk for enten pengenes faldende værdi eller et stigende udbytte af jorden. Når det er tilfældet, burde det naturligt hele denne stigning indkasseres af samfundet. Jeg er klar over, at der kan være undtagelsestilfælde, hvor en sådan almindelig konjunkturstigning ikke gør sig gældende. Derfor udtalte jeg også ved første behandling, at man måtte være klar over, at der var småejendomme, småparceller, der burde undtages, men herom findes der jo bestemmelser i den gældende lov. Jeg ser derfor ikke rettere end, at der ikke er noget grundlag for et sådant fradrag på grund af konjunkturstigning.

Det andet fradrag er fejlregningsfradraget. Vi finder det også fuldkommen urimeligt at regne med et sådant fradrag i almindelighed. Det forekommer os især urimeligt, når man ved, at vurderingsprisen slet ikke er i overensstemmelse med handelsprisen. Da forslaget var til første behandling, den grundigste førstebehandling, jeg har deltaget i, nævnte jeg, at der var en forskel på vurderingsprisen og handelsprisen på 45 pct. Nu har det ærede medlem hr. Thestrup nævnt andre tal, som viser, at der er en endnu større forskel på vurderingspris og salgspris. Det siger sig selv, at der ikke kan være tale om, at man skal give et fejlregningsfradrag, fordi man måske i enkelte tilfælde kan konstatere,

at en grund er vurderet for højt. Stort set ligger det således, at vurderingerne er altfor lave, og iøvrigt er det jo med dette, som det er med selve grundskylden: det er selve vurderingen, der afgør, om disse foranstaltninger får den virkning, der tilsigtes. Som det ligger, mener jeg ikke, at man har nogen som helst grund til at frygte en fejlregning, der berettiger til et sådant fradrag.

I denne forbindelse vil jeg også gøre opmærksom på, at jeg tog anstand med hensyn til § 6 i forslaget, der siger, at når grundforbedringen er vederlagt gennem forøget udbytte, kan der tillægges grundbeløbet et beløb, der svarer til det, som letelsen har udgjort. Jeg har den opfattelse, at når man har vederlagt de udgifter, forbedringen har andraget, gennem forøget udbytte, bør der ikke lægges noget til grundbeløbet, så bør samfundet inddrage udbyttet.

Ligeledes ønsker jeg at gøre opmærksom på, at mit parti heller ikke kan godkende § 16, der indeholder bestemmelse om, at ved stigninger, som konstateres ved den kommende vurdering, skal forskellen mellem vurderingen og grundstigningen fradrages. Det vil sige, at de ekstrastigninger, der kommer, ikke bliver pålignet. En sådan gave til alle grundejere i almindelighed ønsker vi ikke at gå ind for.

Og nu kommer der altså ændringsforslag fra det udvalg, der har været nedsat, som gør de svagheder, jeg har peget på, endnu større. Jeg tvivler såmænd ikke om, at det er venstres repræsentanter i udvalget, der er skyld i, at disse ændringsforslag er kommet til at foreligge, men det gør dem absolut ikke mere tiltalende for mig. Jeg var betænkelig ved de fradrag, der forud var tale om, og når man ser på dem, der skal tilstås fremefter, bliver man endnu mere betænkelig.

Konjunkturtillægget skal fremefter ikke beregnes på grundlag af den stigning, som finder sted i sognekommunerne, men på et andet grundlag, hvorved byerne også inddrages. Udelukket er kun København, Frederiksberg og Københavns amtsråds-kreds. Jeg har ikke det samme lyssyn, hvad angår denne ændring, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen, der mener, at den intet betyder. Jeg ved meget vel, at der er visse byer, hvor man snart har købt al jorden, og hvor der vel ikke kan regnes med stigning fremefter, men der findes også adskillige byer, hvor der vil ske stigninger, og derfor vil konjunkturtillægget absolut blive større efter denne ændring.